

SLANGENKOORTS

VIC FALLS MISSIONS

Slangenkoorts

Kate Kriske

Kate Kriske is de alias van het schrijversduo Kris Gelyukens en Kathleen Stas.

Vanaf 13 jaar

Eerste druk: april 2018

© 2018, Kate Kriske en Van Halewyck

Van Halewyck maakt deel uit van Pelckmans uitgevers nv

www.pelckmansuitgevers.be

Brasschaatsteenweg 308, 2920 Kalmthout, België

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, op welke wijze ook, zonder de uitdrukkelijke voorafgaande en schriftelijke toestemming van de uitgever, behalve in geval van wettelijke uitzondering. Informatie over kopieerrechten en de wetgeving met betrekking tot de reproductie vindt u op www.reprobel.be.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, stored or made public by any means whatsoever, whether electronic or mechanical, without prior permission in writing from the publisher.

D/2018/7104/25

ISBN 978 94 6131 803 9

NUR 284

vanhalewyck.be

[vanhalewyck](https://www.facebook.com/vanhalewyck)

[vanhalewyck](https://twitter.com/vanhalewyck)

[van_halewyck](https://www.instagram.com/van_halewyck)

SLANGEN KATE KRISKE
KOORTS

Van Halewyck

CONFIDENTIAL INFORMATION

TOP SECRET

LEVEL 1
SECURITY
CLEARANCE
REQUIRED

DATE:	ORIGINATOR:
SUBJECT: SPAT (Special Abilities Team)	

DATE	ACTION	INITIAL
ORIGINAL DOCUMENTS		

CLASSIFIED

**DO NOT
PHOTOCOPY**

FOR YOUR EYES ONLY

Vic Falls Missions is een reeks rond een geheim team van jongeren met bijzondere talenten, waarin ook leden met een beperking juist door hun bijzondere eigenschappen topspionnen zijn. De naam van het team, dat undercoveroperaties uitvoert, is SPAT (Special Abilities Team) en het hoofdkwartier bevindt zich in Londen in een geheime bunker onder het Parability Center (PAC), een hypermoderne middelbare school waar de meeste leden van het team les volgen.

Het team bestaat uit:

Victoria Falls

Creatief, ondernemend, nonchalant (zeker in afspraken) en een echt tekentalent. Ze heeft geen onderbenen, maar is zeer behendig met haar hightechs (haar speciale hypermoderne kunstbenen) en haar running blades. Ze heeft zich gekwalificeerd voor de Europese kampioenschappen atletiek.

Marcus Holme

Het nieuwste teamlid, sportief, intelligent, moedig en gedreven, maar soms iets te onbesuisd. Hij is een getalenteerde freerunner.

Li-Jang Hoffman

Een gespierde jongeman die er met zijn donkere bril en gemillimeterd haar uit ziet als een piloot in opleiding. Hij is enorm verstandig en heeft van zijn blindheid gebruik gemaakt om zijn andere zintuigen te versterken.

DO NOT
PHOTOCOPY

David Mbanefo

Een goedlachse computerexpert die na een verkeersongeval op jonge leeftijd in een rolstoel is beland, niet bij de pakken is blijven neerzitten en zich alle geheimen van de computerwereld eigen heeft gemaakt.

Delphine Moretti

Niet het jongste, maar wel het kleinste lid van het team. Met haar 1 meter 47 en haar ongelooflijk flexibele lichaam krijgt ze het voor elkaar om tijdens missies dingen te doen waar niemand anders in zou slagen. Ze is ook een zwemkampioen en een vermommingsspecialist.

Carl Parker

Een technisch genie en meester in het ontwikkelen van gadgets en hulpmiddelen, waar het team tijdens hun missies dankbaar gebruik van maakt. Hij is zeer terughoudend en gereserveerd door zijn autisme, maar wordt door het team enorm naar waarde geschat.

Marvin en Rita MacDougall

Marvin en Rita zijn jonge veertigers, kunstenaars en geheim agenten, oprichters van de Art Squad, een aparte inlichtingencel die zich bezighoudt met kunstroof, heling van gestolen artefacten en vervalsingen. Hun kantoor bevindt zich in dezelfde ondergrondse bunker en ze werken wanneer nodig met veel plezier mee aan opdrachten van het SPAT.

Het team wordt geleid door kolonel Henry Murray, die wordt bijgestaan door Suravi Khan, een voormalige MI6-agente, en door zijn broer 'Giant George' Murray, een gewezen surfkampioen die bij een bomaanslag in hartje Londen vanaf zijn middel verlamd raakte.

LEV
SEC
CLE
RE

Goed om te weten als je de vorige delen uit de reeks nog niet gelezen hebt:

Dwayne Rutherford

Minister van Binnenlandse Veiligheid, oude klasgenoot en vriend van kolonel Henry.

Claire Lindqvist

Moeder van Marcus Holme.

Imana Onjebu-Sanchez

Victoria's boezemvriendin bij het Britse olympische team, onbevreesd en zeer loyaal. Imana kan als gevolg van een genetisch defect in het SCN9A-gen geen pijn voelen, wat fantastisch lijkt maar het in de praktijk zeker niet altijd is.

Aaron Tusk

Internetmiljonair die zich toelegt op groene energie en groene transportmogelijkheden.

Cliff Coleman

Huurmoordenaar die in opdracht van Nemesis een aanslag pleegde op Aaron Tusk.

Nemesis

Misdaadorganisatie met een zeer uitgebreide catalogus.

Paul Mather

Hoofd van de misdaadorganisatie Nemesis.

Luther Harland

Handlanger en rechterhand van Paul Mather, legerkameraad en collega van Cliff Coleman.

De privéchauffeur van Paul Mather

Hij en Luther Harland zijn de enigen die weten wie de geheimzinnige leider van Nemesis werkelijk is.

Irvin Carpenter

Louche advocaat op pensioen en de oom van Paul Mather.

John Spencer

Voormalig FBI-agent die voor kolonel Henry onderzoek voert naar Paul Mather in de Verenigde Staten.

Rode enveloppe

Communicatiemiddel waarmee Nemesis opdrachten verstuurt.

Ambachtelijke papierhandel in Genève

Waarvan de eigenaar de opvallende handgeschreven rode enveloppen levert aan een onbekende die hij Monsieur Papier noemt.

Matthew Saunders

Al jarenlang de secretaris van Dwayne Rutherford, de minister van Binnenlandse Veiligheid. Hij leeft voor zijn werk.

Patrick Knox

Directeur van de militaire school Westpoint Academy, waar Marcus student was voor hij naar het PAC in Londen ging.

De elektriciteitscentrale

Plek waar een belangrijke missie plaatsvindt in het eerste deel uit de reeks.

FOR YOUR EYES ONLY

1

Banstead, UK, 26 maart

Victoria voelde een koude rilling over haar rug lopen. Dat kwam niet door de nagalm van de celdeur die met een harde klap dicht sloeg of door het ronduit arrogante en vernederende gedrag van de cipier die haar naar haar cel had gebracht.

Nee, wat haar de haren te berge deed rijzen, was de herinnering aan de rechtszitting met jeugdrechter Helen Raycott die ze net achter de rug had.

Alles wat ze over de rechter gehoord had, bleek waar te zijn. Het was een knappe vrouw die er zelfs onder haar valse rechterspruik uitzag als een perfect opgemaakte filmster, maar dan in een zeer strenge, klassieke uitvoering. Ze straalde zo'n verpletterende autoriteit uit dat je zou denken dat haar blik water in ijs kon doen veranderen.

De toon van haar betoog had eveneens weinig aan de verbeelding overgelaten. In vlijmscherpe bewoordingen had ze eerst Victoria's ouders als normvervagende nietsnutten neergezet – haar hart kromp nog steeds ineen als ze eraan terugdacht – om vervolgens Vics delinquente gedrag tegen het licht te houden en te eindigen met een uiterst streng verdict:

'Waar het u aan ontbreekt, jongedame, is structuur en discipline. En dat is precies wat ik u met mijn vonnis ga bijbrengen. Reken dus maar niet op een verblijf in een of andere instelling waar de halfbakken aanpak van linkse jeugdwerkers toch niets uithaalt. Nee!'

Een stevige slag met de rechtershamer had haar woorden kracht bijgezet.

'Nee, jongedame! Bereidt u zich maar voor op een keihard trainingskamp. Een kamp waar figuren zoals u niet alleen orde,

tucht en zelfdiscipline wordt bijgebracht, maar waar ook de nodige erkenning van de waarden van onze maatschappij wordt aangeleerd. Ver weg van de invloeden die u van het rechte pad hebben afgebracht. En met harde hand! Want zachte heemeesters maken stinkende wonden. U vertrekt naar de jungle van Borneo, waar u de kans krijgt om uw leven opnieuw op de rails te krijgen en een nuttig lid van de maatschappij te worden!

Een nieuwe slag met de hamer had de uitspraak bekrachtigd.

Victoria zuchtte diep terwijl ze zich op het harde celbed liet zakken. Het was de uitspraak waar ze op hadden gehoopt, maar of ze daar nog steeds zo gelukkig mee was...

Vier dagen eerder

2

Genève, Zwitserland, 22 maart

In een kleine koffiebar recht tegenover het Justitiashoofdkantoor zat kolonel Henry schijnbaar doelloos naar het hartje te staren dat de vriendelijke barista met de hipsterbaard enthousiast op zijn cappuccino had getoverd.

In werkelijkheid draaide zijn brein op volle toeren, al schoten zijn gedachten alle kanten op.

Net zoals de vele pleinen en gebouwen van de stad, deed ook de cappuccino hem aan zijn overleden vrouw denken, met wie hij Genève bezocht had net voor ze ongeneeslijk ziek was geworden. En hoewel hij gewoonlijk weinig moeite had om privé en werk gescheiden te houden, was dat de afgelopen dagen toch heel wat moeilijker geweest.

Hij schudde zijn hoofd en richtte zijn gedachten op Suravi Khan, zijn trouwe rechterhand, die na het overlijden van zijn vrouw zijn onvoorwaardelijke steun en toeverlaat was geworden. Er was dan wel geen sprake van een liefdesrelatie, toch was hun band zeker zo sterk.

Hij vroeg zich af of haar korte skivakantie met Luther Harland hun vermoedens had bevestigd. Ze gingen er immers van uit dat hij de rechterhand was van Paul Mather, de mysterieuze leider achter de misdaadorganisatie Nemesis en het advocatenkantoor Justitias, die het om een nog onduidelijke reden op Henry gemunt had.

Hij keek op zijn horloge. Het was elf uur. Hij zou nog wat geduld moeten hebben, want ze zou pas vanavond contact met hem opnemen.

Zijn gedachten gingen terug naar zijn eigen onderzoek in Genève. Behalve het telefoonnummer van de papierliefhebber

‘Monsieur Papier’, die volgens de eigenaar van de papierwinkel van wie hij het nummer had gekregen verrassend veel op de kolonel leek én weleens Paul Mather in hoogsteigen persoon kon zijn, was hij geen stap verder geraakt.

De afgelopen dagen had hij het Justitiaskantoor bijna onafgebroken vanuit de koffiebar in de gaten gehouden, maar hij had niemand gezien die ook maar in de verste verte op hem leek. Resultaten voor de belgegevens van Monsieur Papiers nummer waren er ook nog niet.

Hij zuchtte en rekte zijn vermoeide rugspieren. Vervolgens dronk hij snel zijn kopje leeg en maakte zich klaar om te vertrekken. Tijd voor wat beweging.

Op dat moment ging zijn telefoon over. Toen hij zag wie hem belde, leunde hij weer achteruit om de oproep te beantwoorden. Dit was een telefoontje waar hij al even op zat te wachten.

‘Met Henry.’

Aan de andere kant van de lijn klonk de vertrouwde stem van de minister van Binnenlandse Veiligheid. ‘Hallo Henry, Dwayne hier. Alles goed?’

‘Zeker, heb je nieuws?’ antwoordde de kolonel.

De minister kon een lach niet onderdrukken.

‘En met mij gaat het ook goed, dank je wel’, zei hij geamuseerd.

‘Sorry, Dwayne, maar je weet dat ik op hete kolen zit. Tenminste, als je me belt in verband met de enveloppe die ik enkele weken geleden aan Saunders heb gegeven?’

‘Dat ook’, antwoordde Dwayne nu in alle ernst. ‘Er zijn nog andere zaken te bespreken, maar laat ons inderdaad met de enveloppe beginnen. Eerst en vooral mijn excuses voor het late antwoord maar ik was op een buitenlandse missie met de eerste minister.’

‘Geen probleem. Je hebt onze oude code herkend in de brief?’

‘Uiteraard’, antwoordde Dwayne, terwijl hij terugdacht aan hun tienertijd, die ze op dezelfde school hadden doorgebracht. In die

periode had de Koude Oorlog tussen de Sovjet-Unie en het Westen een hoogtepunt bereikt en hadden de verhalen over spionnen en contraspionnen die regelmatig de voorpagina van de kranten haalden hun interesse voor spionage en undercoveroperaties doen ontwakken.

In die mate zelfs dat ze een eigen code hadden uitgewerkt waarmee ze in schijnbaar nietszeggende brieven ‘geheime’ boodschappen aan elkaar doorgaven. Het was een code die een hedendaagse computer in een paar minuten tijd zou weten te ontcijferen, maar die ze heel af en toe toch nog eens gebruikten als herinnering aan hun jeugdijaren.

‘En wat je in de brief suggereerde, gebeurde inderdaad ook. De enveloppe was al een keer geopend, want de lijmlaag was felgroen toen ik hem opende. Knap gedaan trouwens. Maar heeft de persoon die de enveloppe als eerste opende die verkleuring dan ook niet gezien?’

‘Alle eer hiervoor gaat naar Carl’, antwoordde kolonel Henry. ‘Dat is een van zijn uitvindingen. En maak je geen zorgen, de persoon die de enveloppe als eerste opent, krijgt niets te zien van de verkleuring omdat de chemische werking van het product, dat Carl in de lijmlaag aangebracht heeft, pas in werking treedt wanneer de enveloppe opnieuw gesloten wordt.’

‘Nogmaals, knap werk’, prees de minister. ‘Maar dat betekent dus dat jouw vermoeden juist was en dat ik met een enorm probleem zit’, ging hij verder. ‘Er zit verdorie een mol binnen mijn eigen dienst!’

‘Dat klopt’, antwoordde de kolonel. ‘En het kan maar één iemand zijn, vrees ik.’

‘Saunders’, zuchtte Dwayne. ‘Verdomme toch. Saunders! Als er iemand is die ik nooit zou verdenken, dan is hij het wel. Hij heeft dus informatie gelekt naar die Nemesis-organisatie?’

‘Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid wel, ja. Ik laat Saunders’ persoonlijke telefoon- en mailcommunicatie nog door David nakijken. Hopelijk vinden we daarin de bevestiging. Al zal dat pas ten vroegste iets voor vanavond zijn, want David

en Carl vliegen vandaag terug uit Turijn, waar ze op uitnodiging van Aaron Tusk de *Future of Tech*-beurs bezocht hebben.'

'Oké,' antwoordde de minister, 'en hoe zullen we het dan verder aanpakken? Laat ik Saunders arresteren als Davids onderzoek bewijs oplevert?'

Het bleef stil aan de andere kant van de lijn.

'Henry?' vroeg Dwayne.

'Sorry, Dwayne, ik was in gedachten een aantal mogelijke pistes aan het overlopen. Arresteren lijkt me geen goed idee. Integendeel. Ik stel voor dat we hem in het ongewisse laten en dat we hem gebruiken om een valstrik te spannen voor Paul Mather. Zo hebben we de touwtjes zelf in handen en hoeft Suravi ook niet langer energie te steken in Luther Harland.'

'Klinkt goed,' antwoordde Dwayne.

'Dan doen we het zo,' zei de kolonel. 'Ik hou je op de hoogte van hoe we het verder in detail aanpakken. Maar je wilde ook nog iets anders bespreken?'

'Dat klopt,' antwoordde de minister. 'Ik vermoed dat je de weblink die ik je net voor ons gesprek heb doorgestuurd nog niet hebt kunnen bekijken?'

'Nee.'

'Doe dat dan eerst even en bel me terug.'

'Oké, tot zo.'

De link verwees naar een zojuist geplaatst nieuwsartikel op de website van de Britse openbare omroep, de BBC. De kolonel las er diagonaal doorheen en klikte toen op het bijbehorende filmpje.

Een slanke, rijzige vrouw van een jaar of veertig met perfect vallend, schouderlang donkerbruin haar kwam in beeld. Ze droeg hoge pumps en een nauwsluitende rode jurk met asymmetrische halslijn en halflange mouwen. Ze straalde autoriteit uit en glimlachte niet, alsof ze wilde onderstrepen hoe serieus en belangrijk haar visie op het onderwerp van de avond was.